

Cantec de iubire

Virgil Gheorghiu

Vedeniile mele-n trista te te-or ajunge
Oriet de-ndepartata iti vei afla culcus;
Uitarea viorie si-n somn ti-o voi strapunge
Cu aprig dor de viscol pe sub usi.

Cind bucuria casei voi crede-o argintata,
Ca largurilc marii in a scoicilor spirale,
Inima mea, fara margini zbuciumata,
Ai s-o auzi vibrind in iatacurile tale.
Umbrele grav unite peste zapezi odata
Sub nici o amagire nu le-ai putea ascunde, in fum de cintec pururi vei fi infasurata,
Precum e o padure in scamele fecunde.